

Nr 111.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående uppdelning av Vifolka, Valkebo och Gullbergs härads domsaga å Lysings och Göstrings härads samt Åkerbo, Bankekinds och Hanekinds härads domsagor; given Stockholms slott den 9 mars 1923.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över justitiedepartementsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

A. Åkerman.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 9 mars 1923.

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN, SCHLYTER, ÖRNE.

Chefen för justitiedepartementet statsrådet Åkerman anför:

Vid avlåtandet till riksdagen av innevarande års statsverksproposition anförde jag vid punkt [24] under andra huvudtiteln, att jag hade för avsikt att efter vederbörlig utredning föreslå Kungl. Maj:t att av-

Bihang till riksdagens protokoll 1923. 1 saml. 88 häft. (Nr 111.)

låta särskild proposition om Vifolka, Valkebo och Gullbergs härads domsagas uppdelning å två angränsande domsagor.

Sedan dylik utredning slutförts, anhåller jag att nu få underställa denna fråga Kungl. Maj:ts prövning.

De angränsande domsagor, varpå jag syftade i mitt nyssnämnda anförande, äro Lysings och Göstrings härads samt Åkerbo, Bankekind och Hanekinds härads domsagor.

Vifolka, Valkebo och Gullbergs härads domsaga omfattar två tingslag, det ena Vifolka tingslag med tingsställe i Sya samt det andra Valkebo och Gullbergs tingslag med tingsställe i Linköping. I geografiskt avseende gränsar Vifolka tingslag i väster i hela sin sträckning mot Göstrings härad. Det öster om Vifolka tingslag belägna Valkebo härad och det norr om sistnämnda härad belägna Gullbergs härad, vilka båda bilda Valkebo och Gullbergs tingslag, gränsa i öster till större delen av sin sammanlagda längd mot de i Åkerbodomsgagan ingående Åkerbo och Hanekinds härad.

Enligt statistiska centralbyråns senast tillgängliga uppgifter utgjorde folkmängden vid 1922 års ingång i Vifolkadomsagan 27,254 personer, därav 13,331 i Vifolka tingslag samt 13,923 i Valkebo och Gullbergs tingslag. Lysings och Göstrings härads domsaga bildar sedan den 1 januari 1919 ett tingslag med tingsställe i Mjölby, som är beläget strax utom domsagans gräns och inom Vifolka härad. Folkmängden i denna domsaga belöpte sig vid 1922 års ingång till 25,071 personer. Åkerbo, Bankekind och Hanekinds härads domsaga bildar likaledes ett tingslag med tingsställe i Linköping. Den hade vid 1922 års ingång en folkmängd av 23,088 personer.

Beträffande arbetsbördan i nu ifrågavarande domsagor framgår av arbetsredogörelserna för år 1921, att under nämnda år handlagts

i Vifolka tingslag:

tvistemål och brottmål	178
konkurser och konkursärenden	17
lagfarts- och in-teckningsärenden	692
andra ärenden, slutligt handlagda	339
	summa 1,226;

i Valkebo och Gullbergs tingslag:

tvistemål och brottmål	142
konkurser och konkursärenden	9
lagfarts- och in-teckningsärenden	625
andra ärenden, slutligt handlagda	373
	summa 1,149;

i Lysings och Göstrings härads domsaga:

tvistemål och brottmål	272
konkurser och konkursärenden	25
lagfarts- och inteckningsärenden	948
andra ärenden, slutligt handlagda	471
	summa 1,716;

i Åkerbo m. fl. härads domsaga:

tvistemål och brottmål	233
konkurser och konkursärenden	20
lagfarts- och inteckningsärenden	815
andra ärenden, slutligt handlagda	811
	summa 1,879.

Frågan om Vifolkadomsagans uppdelning på Lysings- och Åkerbodomsagorna är icke ny. Den uppkom redan i samband med ett av häradshövdingen i Vifolkadomsagan Hj. Bergh i underdånig skrivelse den 13 december 1909 väckt förslag om sådan förändring av tingslagen i domsagan, som då bestod av tre tingslag, att Vifolka härad skulle utgöra ett tingslag med tingsställe i Sya samt Valkebo och Gullbergs härad ett tingslag med tingsställe i Linköping. Med föranledande av detta förslag inkommo godsägaren A. Danckwardt-Lillieström, kronofogden J. E. S. Cnattingius m. fl. personer såsom ombud för de tingshusbyggnadsskyldige i Vifolka härad till Kungl. Maj:t med en skrivelse av den 27 april 1911, vari de anhöllo, att Kungl. Maj:t måtte taga under överbägande, huruvida icke domsagan kunde vid häradshövding Berghs avgång från sitt ämbete delas så att Vifolka härad överflyttades till Lysingsdomsagan samt Gullbergs och Valkebo härad tillades Åkerbodomsagan.

I nämnda ärende uttalade såväl länsstyrelsen i Östergötlands län som ock Göta hovrätt sig för en uppdelning av Vifolkadomsagan på sätt föreslagits, men framhöllo, att en omreglering icke kunde genomföras förr än efter häradshövding Berghs avgång från sitt ämbete, vilken beräknades inträffa under år 1923.

I underdånig skrivelse den 2 januari 1917 anslöt riksdagens justitieombudsman sig obetingat till vad länsstyrelsen och hovrätten anfört i fråga om Vifolkadomsagans uppdelning samt tillstyrkte att, intill dess så kunde ske, de tre dåvarande tingslagen i domsagan måtte förenas till ett tingslag med tingsställe i Linköping.

Genom beslut den 9 februari 1917 förordnade Kungl. Maj:t, att Vifolka m. fl. härads domsaga skulle vara indelad i två tingslag sålunda, att Vifolka härad skulle utgöra ett tingslag samt Valkebo och Gullbergs

Tidigare framställningar om uppdelning av Vifolkadomsagan.

härad skulle bilda ett tingslag. Vifolka tingslag skulle fortfarande hava tingsställe i Sya men det andra tingslaget i Linköping.

Justitieombudsmannen. Den 19 oktober 1922 har nu justitieombudsmannen, under erinran att häradshövding Bergh, som den 7 augusti 1923 uppnår 70 års ålder, kommer att frånträda häradshövdingämbetet i Vifolkadomsagan under loppet av år 1923, hemställt, att Kungl. Maj:t täcktes taga under övervägande, huruvida vid inträffande vakans i häradshövdingämbetet i Vifolkadomsagan åtgärder måtte vidtagas för åstadkommande av domsagens uppdelning och sammanslagning, på sätt förut nämnts, med Lysings- och Åkerbodomsgorna. Sedan justitieombudsmannen lämnat en redogörelse för ärendets tidigare behandling samt angående arbetsbördan i ifrågasvarande domsagor, anför han till stöd för sin hemställan i huvudsak följande:

Med säkerhet torde kunna antagas, att arbetsbördan i de båda utvidgade domsagorna icke skulle bli för stor genom den ökning i göromålen, som ifrågasvarande reglering måste medföra. I geografiskt hänseende skulle sammanslagningen giva de båda nya domsagorna ett avrundat och lämpligt utseende. Genom delningen skulle i en nästan rak sträckning från norr till söder Vifolka härad tillföras den väster därom belägna Lysingsdomsagan samt Valkebo och Gullbergs härad den öster om densamma belägna Åkerbodomsgorna. I avseende å tingsställets förläggning och tingshusfrågorna torde icke några större olägenheter möta. Såsom tingslokal för Valkebo och Gullbergs tingslag användes samlingssalen i Östergötlands läns hushållningssällskaps byggnad, vilken av häradena förhyrts på obestämd tid. Men att under längre tid förhyra tingslokal på dylikt sätt kunde icke anses lämpligt, och förhållandet måste ytterligare stödja förslaget om dessa häraders införlivande med Åkerbodomsgorna, i vilket fall häradena skulle hava att inlösa sig i Åkerbodomsgornas i Linköping varande tingshus, en anordning som måste anses innebära den lyckligaste lösningen av deras egen tingshusfråga. Även om Åkerbodomsgornas för ett trettio-tal år sedan uppförda tingshus med däri inrymt domarkansli på grund av sammanslagningen skulle erfordra tillbyggnad eller ändring, torde detta ej behöva stöta på oöverkomliga kostnader. Vad åter anginge Vifolka härad torde någon meningsskiljaktighet icke kunna råda om fördelen för Vifolka härad att få sitt tingsställe förlagt till Mjölby från det strax norr därom belägna Sya. Det måste vidare för Vifolka härad anses naturligt att inträda såsom delägare i det åren 1907 - 1909 uppförda rymliga tingshuset i Mjölby och avhända sig det gamla tingshuset i Sya. För Lysingsdomsgorna kunde det endast vara till fördel, att Vifolka härad komme att deltaga i tingshuskostnaderna. Genom föreningen med Lysingsdomsgorna skulle Vifolka härad jämväl få sitt domarkansli förlagt från Linköping till det inom häradet belägna Mjölby, där domarkansliet i Lysingsdomsgorna vore inrymt i tingshuset. Beträffande tingslagsindelningen uti de båda nya domsagorna syntes alla skäl tala för att samtliga härad i vardera av dessa domsagor skulle utgöra ett tingslag. Ett av skälen för den ifrågasatta regleringen hade ju varit, att de nytillträdande häraderna skulle få samma tingsställe som de nuvarande Åkerbo- och Lysingsdomsgorna. Naturligt torde då vara, att nämnda härad bildade ett tingslag med berörda domsagor, vilka i motsatt fall skulle genom införlivningen få minskat antal tingsmanträden.

Sedan Göta hovrätt anbefallts att, efter vederbörandes hörande, avgiva utlåtande, infortrade hovrätten yttranden från domsageborna, häradsrätterna och domhavandena i ifrågavarande domsagor samt länsstyrelsen i Östergötlands län.

Vid de sammanträden inför häradsrätterna, som i frågan hållits med ombud för de olika tingslagens invånare, hava skilda meningar yppats. Av ombuden för Vifolka tingslag hava de, som representerade Mjölby stad, tillstyrkt, att Vifolka tingslag införlivades med Lysingsdomsagan, under det att de övriga ombuden för tingslaget uttalat sig för bibehållande av den nuvarande indelningen. Ombuden för Valkebo och Gullbergs tingslag hava enhälligt förklarat, att de önskade den nuvarande anordningens bibehållande, då något behov av ökat antal sammanträden ej gjort sig gällande inom tingslaget samt såväl nämnd som innevånare i övrigt vore belättna med den nuvarande tingslokalen i Linköping. Däremot har det väckta förslaget enhälligt tillstyrkts av såväl ombuden för Lysingsdomsagan som ombuden för Åkerbodom-sagan, därvid av de förra särskilt åberopats, att Lysings och Göstrings tingslags utgifter för tingshus och kansli härigenom skulle minskas. Ombuden för Åkerbodom-sagan hava dock yrkat, att den nya anordningen måtte bestämmas att träda i kraft tidigast den 1 januari 1925.

Domsage-
borna.

Av häradsrätterna hava Valkebo och Gullbergs tingslags häradsrätt avstyrkt uppdelningsförslaget och därvid framhållit bl. a., att genomförandet av förslaget skulle komma att i betänklig grad öka göromålen i Lysings- och Åkerbodom-sagorna. Därest Kungl. Maj:t skulle meddela beslut i enlighet med justitieombudsmannens framställning, syntes häradsrätten, som om reformen i allt fall ej kunde eller borde genomföras förr än tidigast år 1925 eller måhända ej ens då, på det att de tingshusbyggnadsskyldige i Valkebo och Gullbergs tingslag måtte komma i tillfälle att inom den i kontraktet med hushållningssällskapet föreskrivna tid av ett år uppsäga kontraktet rörande förhyrandet av tingslagets nuvarande tingslokal i Linköping, samt på det att tilläventyrs erforderlig om- eller tillbyggnad av Åkerbodom-sagens tingshus måtte hinna verkställas före Valkebo och Gullbergs härads förening med Åkerbodom-sagan.

Häradsrätterna.

Vifolka tingslags häradsrätt har yttrat sig i huvudsaklig överensstämmelse med Valkebo och Gullbergs tingslags häradsrätt.

Åkerbo, Bankekinds och Hanekinds häradsrätt samt Lysings och Göstrings tingslags häradsrätt hava däremot tillstyrkt uppdelningsförslaget, under framhållande i huvudsak, att en uppdelning av Vifolka-

domsagan på föreslaget sätt skulle bliva ekonomiskt fördelaktig för både Lysings- och Åkerbodomsgorna. Med delningen borde emellertid jämväl enligt Åkerbodomsgans häradsrätts mening anstå åtminstone till den 1 januari 1925. Från Åkerbodomsgans häradsrätts nyssnämnda beslut var ordföranden, häradshövdingen Carl Åstrand, skiljaktig.

Dom-
havandena.

Häradshövdingen i Vifolkadomsagan Bergh har avstyrkt förslaget på i huvudsak samma grunder som Valkebo och Gullbergs häradsrätt. Jämväl häradshövdingen i Åkerbodomsgan Åstrand har avstyrkt förslaget, samt därvid i huvudsak framhållit, att den föreslagna indelningsändringen skulle för domhavanden i Åkerbodomsgan medföra alltför stor arbetsböda. För att Åkerbodomsgans nuvarande tingshus skulle kunna användas för den utvidgade domsagan måste vidare detta ombyggas, eventuellt nytt tingshus byggas. För den händelse att sammanslagningen skulle beslutas borde den följaktligen i allt fall ej träda i kraft förr än tidigast den 1 januari 1925. Häradshövdingen i Lysingsdomsagan Erik Petersson har däremot tillstyrkt förslaget, då det ej syntes honom behöva befaras, att ökningen i göromålen bleve så betydande, att på grund därav hinder borde möta för den ifrågasatta omregleringen. Enär genom det tillagda tingslaget betydligt stegrade omkostnader för domsagans förvaltning uppkomme, syntes emellertid rättvisa och billighet bjuda, att domhavanden bereddes skäligt vederlag genom höjning av tjänstgöringspenningarna.

Länsstyrel-
sen i Öster-
götlands län.

Länsstyrelsen i Östergötlands län har i ärendet hört vederbörande landsfiskaler. Av dessa hava landsfiskalerna inom Vifolkadomsagan uttalat sig mot domsagans uppdelning, varemot landsfiskalerna i de två andra domsagorna ej haft något att däremot erinra.

I ett den 29 december 1922 avgivet utlåtande har länsstyrelsen för egen del, under framhållande att länsstyrelsen redan tidigare år 1910 uttalat sitt livliga gillande av en uppdelning av Vifolkadomsagan på angivet sätt, gjort gällande, att sedan dess intet inträffat, som kunde föranleda länsstyrelsen att frånträda sin då uttalade uppfattning. Gent emot påståendet att arbetsbödan i de utvidgade domsagorna skulle bliva alltför betungande påpekar länsstyrelsen, att enligt tillgängliga folkmängdsuppgifter folkmängden i de båda nya domsagorna skulle komma att uppgå till omkring 37,000 invånare, vilket motsvarade medelfolkmängden i domsagorna i riket, samt att huvudparten av invånare utgjordes av en laglydig och ordningsälskande jordbruksbefolkning, som ej torde bereda domhavandena särskilt mycket arbete vare sig ur brottmålssynpunkt eller i civilrättsligt hänseende. Beträffande tingslokaler ägde den nuvarande Lysingsdomsagan ett nybyggt och tids-

enligt tingshus i Mjölby, som torde vara tillräckligt rymligt att även i sitt nuvarande skick användas för den nya domsagan. Åkerbodom-sagens tingshus i Linköping torde emellertid under alla förhållanden vara i behov av en grundlig ombyggnad och modernisering, särskilt vad anginge arkivlokalen, som lämpligen borde sammanbyggas med domarkansliet. Denna omständighet syntes länsstyrelsen utgöra ett ytterligare skäl för sammanslagningen, då de ekonomiska spörsmål, som uppstode i samband med verkställande av en sådan nybyggnad, givetvis lättare borde kunna lösas genom att två nya härad bleve tillförbundna att lösa sig in i de nuvarande tingsbyggnaderna. För att denna bygg-nadsfråga skulle hinna ordnas syntes det nödvändigt, att en viss ej alltför kort tidsfrist bestämdes — förslagsvis den 1 januari 1925 — innan regleringen skulle träda i kraft.

Jämväl Göta hovrätt har i ett den 23 januari 1923 avgivet ut-låtande, liksom i sitt förut omnämnda tidigare yttrande, tillstyrkt sam-manslagningen, därvid hovrätten, bland annat, i likhet med länsstyrelsen framhållit, att folkmängden och arbetsbördan i en var av Åkerbo- och Lysingsdomsagorna efter delningen ej komme att bli större än i många av domsagorna i riket. De kostnader, som genom delningen skulle drabba Vifolkadomsagens invånare syntes ej bli avsevärda. Genom del-ningen komme vidare att besparas statsverket ej blott häradshövdingen i Vifolkadomsagan tillkommande lön och tjänstgöringspenningar utan även till notarier i domsagan av statsmedel utgående arvoden. Vad domhavanden i Lysings och Göstrings härads domsaga anfört därom, att, därest domsagan komme att utökas med Vifolka tingslag, de nu till domhavanden utgående tjänstgöringspenningarna borde höjas, torde enligt hovrättens mening ej föranleda till någon Kungl. Maj:ts åtgärd. Den föreslagna indelningsändringen borde träda i verket å dag, som framdeles kunde varda av Kungl. Maj:t bestämd.

Två ledamöter i hovrätten voro skiljaktiga samt hava under åbe-ropande i huvudsak av de skäl, som på sätt förut nämnts anförts mot uppdelningen i fråga, som sin mening uttalat, att justitieombudsmännens förslag ej måtte föranleda åtgärd.

Därefter hava häradsdomaren Carl Larsson m. fl. personer från Valkebo och Gullbergs härad i skrivelse den 14 februari 1923 hem-ställt, att Kungl. Maj:t måtte finna justitieombudsmännens framställning ej föranleda åtgärd. Därest detta yrkande ej kunde bifallas, har hemställts bl. a., att indelningsändringen ej måtte tillämpas förrän tidigast år 1926, enär de tingshusbyggnadsskyldiga eljest bleve ur stånd att på ett

för dem i ekonomiskt avseende nöjaktigt sätt lösa tingshusbyggnadsfrågan.

Vidare har häradshövding Åstrand i särskild skrivelse den 14 februari 1923 av anförda orsaker hemställt, att Kungl. Maj:t måtte för en var av de nybildade domsagorna fastställa tjänstgöringspenningarna till minst 2,000 kronor.

Departementschefen.

Vifolka, Valkebo och Gullbergs härads domsaga, Lysings och Göstrings härads domsaga samt Åkerbo, Bankekinds och Hanekinds härads domsaga tillhöra såväl med avseende å areal som beträffande folkmängd de minsta domsagorna i riket. Genom den föreslagna uppdelningen av förstnämnda domsaga på det sätt, att Vifolka härad tillades Lysingsdomsagan samt Valkebo och Gullbergs härad Åkerbodomsagan, skulle varken folkmängden eller arbetsbördan i dessa båda domsagor bliva större än i många av rikets medelstora domsagor. Folkmängden skulle enligt den senast tillgängliga befolkningsstatistiken bli i den utvidgade Lysingsdomsagan omkring 38,500 och i den utvidgade Åkerbodomsagan omkring 37,000 invånare. Som jämförelse kan nämnas, att över fyrtio av rikets domsagor hava en var en folkmängd, som överstiger sistnämnda tal. Då härtill kommer, att de flesta av dessa fyrtio domsagor på grund av domsagornas större yttinnehåll och andra lokala förhållanden torde vara betydligt mer svårskötta än vad fallet skulle bliva med de nu ifrågavarande båda utvidgade domsagorna, synes det mig uppenbart, att mot den ifrågasatta uppdelningen ej möter något som helst hinder från arbetsbördans synpunkt.

Ej heller från andra synpunkter torde några avgörande skäl kunna anföras mot uppdelningens genomförande. Den måste tvärtom anses fördelaktig såväl från organisatorisk som från ekonomisk synpunkt. På grund av vad jag inhämtat angående processkommissionens plan för en omorganisation av underrätterna kan antagas för visst, att den sammanslagning av tre smärre domsagor till två, varom här är fråga, är ägnad att underlätta i stället för att försvåra genomförandet av nämnda plan. Då Lysings- och Åkerbodomsagorna givetvis även efter utvidgningen böra bilda en var allenast ett tingslag med tio allmänna sammanträden, vinnes vidare genom uppdelningen den fördelen, att invånarna i den nuvarande Vifolkadomsagan med dess två tingslag med fem allmänna tingssammanträden i varje erhålla tillgång till snabbare rättsskipning. Enligt vad utredningen giver vid handen kommer uppdelningen icke att medföra några mera avsevärda kostnader för vederbörande tingslagsbor, utan är snarare ägnad att underlätta en praktisk och från ekono-

misk synpunkt förmånlig lösning av vissa inom Vifolka- och Åkerbodom-sagorna aktuella tingshusbyggnadsfrågor. Slutligen innebär uppdelningen givetvis en årlig ekonomisk besparing för staten, i det att av-löningarna till en häradshövding samt en förste och en andre notarie inbesparas.

På grund av vad sålunda sagts tvekar jag icke att tillstyrka den ifrågavarande uppdelningens genomförande.

I fråga om tidpunkten för indelningsändringens ikraftträdande ut-talade jag vid anmälan av ärendet i samband med avlåtaudet av inne-varande års statsverksproposition, att det vore ovisst, från vilken tid — tidigast den 1 januari 1924 — detta kunde äga rum. Under ärendets behandling har, på sätt förut nämnts, från vissa håll gjorts gällande, att den ifrågavarande organisationsändringen borde träda i kraft tidigast den 1 januari 1925. Som skäl härför har huvudsakligen anförts, att vederbörande tingslagsbor tidigast till denna sistnämnda tidpunkt skulle kunna medhina den ombyggnad, eventuellt nybyggnad, av Åkerbo-domsagans tingshus i Linköping, som skulle bli nödvändig, innan domsagan utökades med Valkebo och Gullbergs nuvarande tingslag. Vad sålunda anförts synes mig icke vara av beskaffenhet att behöva föranleda ett uppskov med organisationsändringens genomförande. Skulle det visa sig, att den ombyggnad, av vilken Åkerbodom-sagans nuvarande tingshus kan vara i behov, tager längre tid i anspråk, torde tingshus-frågan under byggnadstiden få ordnas provisoriskt, därvid den möjlig-heten synes ligga nära till hands, att Åkerbodom-sagan övertager den av Valkebo och Gullbergs tingslag nu som tingshus förhyrda lokalen i Linköping.

Av domhavandena i Lysings- och Åkerbodom-sagorna hava, såsom förut nämnts, anspråk framställt om höjning av de nuvarande tjänst-göringspenningarna för att kompensera den ökning i arbetsmängden och förvaltningskostnaderna, som organisationsändringen skulle medföra. Tjänstgöringspenningarna uppgå för närvarande i Lysingsdomsagan till 1,300 kronor och i Åkerbodom-sagan till 1,100 kronor. Av tillgängliga uppgifter har jag inhämtat, att sportlerna i Vifolkadomsagan kunna beräknas uppgå till omkring 9,500 kronor för år, av vilket belopp unge-fär hälften torde komma på vartdera av de i denna domsaga ingående tingslagen. En var av häradshövdingarna i de utökade domsagorna kan sålunda beräknas komma att efter indelningsändringens genomförande erhålla en ökning i sportelinkomsterna av cirka 4,750 kronor. Denna ökning torde väl räcka till för att täcka de genom indelningsändringen uppkommande ökade förvaltningskostnaderna. Skulle det mot förmodan

Bihang till riksdagens protokoll 1923. 1 saml. 88 häft. (Nr 111.)

framdeles visa sig, att detta antagande icke håller streck, torde en utjämning kunna verkställas genom höjning av de till domhavandena från särskilt anslag utgående lönefyllnaderna.

Åkerbodomsgagan synes mig lämpligen för korthetens skull kunna efter indelningsändringen benämnas Linköpings domsaga och Lysingsdomsgagan Mjölby domsaga.

Då för häradshövdingen i Vifolkadomsagan lönen utgör 4,500 kronor och tjänstgöringspenningarna 1,200 kronor, skulle, om mitt förslag om uppdelning av Vifolkadomsagan vinner bifall, ordinarie anslaget till justitiestat under Göta hovrätt kunna minskas med 5,700 kronor från och med budgetåret 1924—1925. Å samma anslag för budgetåret 1923—1924 skulle förslaget genomförande medföra en besparing på halva detta belopp.

Under återopande av vad jag sålunda anfört tillåter jag mig hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels besluta, att Vifolka, Valkebo och Gullbergs härads domsaga skall från och med den 1 januari 1924 uppdelas å Lysings och Göstrings härads domsaga samt Åkerbo, Bankekinds och Hanekinds härads domsaga sålunda, att Vifolka tingslag tillägges Lysings och Göstrings härads domsaga, som efter indelningsändringen skall benämnas Mjölby domsaga, samt Valkebo och Gullbergs tingslag tillägges Åkerbo, Bankekinds och Hanekinds härads domsaga, som efter indelningsändringen skall kallas Linköpings domsaga,

dels ock fastställa avlöningsförmånerna i de sålunda utvidgade domsagorna sålunda:

i *Mjölby domsaga*

lön	kronor 4,500	
tjänstgöringspenningar.....	» 1,300	5,800,

i *Linköpings domsaga*

lön	kronor 4,500	
tjänstgöringspenningar.....	» 1,100	5,600.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen bifall; och skall proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

N. Cervin.